

Ясногірка у вирі реалій

У час, коли золотистий багрянець одягає крони дерев, а мерехтливі коси бабиного літа в унісон заграють до перехожих, не встояли перед бажанням відвідати с. Ясногірку Селищенської сільської ради й поцікавитися життям селян, їхніми проблемами. А в разі необхідності й зарадити чимось. Загальна площа населеного пункту становить 1,16 кв. км, де є в наявності 375 господарських дворів і проживають 1615 мешканців.

Із минувшини

Ясногірку заснували ще в 1730 році. Розміщена вона на поліській низовині, що входить до складу Українського щита, який місцями виходить на поверхню. Основні гірські породи – граніт, амовіальний пісок, глина. На території протікає річка Тусталь, притока Случа.

Існують різні легенди щодо походження ймення села. Його пов'язують із назвами окремих місцевостей навколо нього. Це «Гори», «Чортові гори», гора Тумар. Вони були безлісі, а поруч – болото й ліс. І хоч би з якого боку їхати в населений пункт, скрізь їх буде видно. Звідси й – Ясногірка. У 19 столітті село мало 4 вулиці. Боровище виникла на місці листяного лісу, в якому росли великі гриби – боровики. Вулиця до с. Чабель називається Любач, походить від слова «любо». Загруддя - піднята місцевість, так званий великий грудок. Вигон - великий луг, на який виганяли пасти худобу.

21 травня 1921 року волинський воєвода видав розпорядження про заборону української мови. Закрили тоді всі українські школи. А вчителів звільнили з роботи. У сільській дітей навчали тільки польською мовою. У 1939 р. відбулося історичне возз'єднання західноукраїнських земель в єдину державу. Значні зміни відбулися і в Ясногірці. Проте в 1941 році мирне життя перервав віроломний напад фашистської Німеччини. Її мешканці вступили в боротьбу з ненависним ворогом, поповнюючи лави партизанських загонів.

На початку 1944 року нацистських окупантів вигнали з території краю й населення з радістю зустрічало визволителів, надіючись на мирне життя. Але мир не прийшов на землі Західної України. Повернення радянської влади ОУН/УПА розцінили як нову окупацію. Організація українських націоналістів почала кровопролитну 13-річну боротьбу за самостійну Україну. Масово створювали боївки, сотні, курені для боротьби, яка мала національно-визвольний характер. Не стояли осторонь і жителі села. За даними «Книги пам'яті і слави Волині» О. Денищука, в Ясногірці було понад 20 учасників визвольних змагань 1941-1945 рр., у Селищі – 44, Чабелі – 33. Серед активних патріотів - Олександр Кабанець, Ничипір Єленець, Федот Ковтун та ін.

Після війни розпочалася відбудова населеного пункту. У 1947 році на території сільради організували колгосп. Люди вирощували жито, льон, картоплю.

Ясногірський освітній округ

Упорядкованістю, чистотою, об'ємністю вражає територія місцевої школи. «Наш навчальний заклад, - ділиться думками досвідчений директор Тамара Вознюк-Ковальчук, - побудований у 1982 році. Триповерхове приміщення із світлими класами, широкими

коридорами, де є всі умови для здобуття якісної освіти, навчання та виховання підростаючого покоління. Живемо щодня дітьми. 44 педагоги опікують 430 вихованців, роблять усе для того, аби вони вирости справжніми громадянами, патріотами своєї держави. 76 учнів підвозимо шкільним автобусом із Селища та Чабеля.

На базі навчального закладу створили Ясногірський освітній округ – добровільне об'єднання Ясногірської ЗОШ І-ІІІ ст., Селищенської та Чабельської ЗОШ І-ІІ ст. і дошкільного навчального закладу «Берізка». Метою його є забезпечення дітям дошкільного віку, учням навчальних закладів рівного доступу до якісної дошкільної, загальної середньої, позашкільної освіти, допрофесійної підготовки, неперервної освіти на території сільської ради.

Школа має багато традицій, вихованці беруть активну участь в її житті. Посідають призові місця в олімпіадах і конкурсах. Педагогічний колектив дружний, згуртований, в якому є від кого і кому вчитися».

Варто зазначити, що Ясногірський навчальний заклад добре підготувався до опалювального сезону. Великого значення надають енергозбереженню. Замінюють старі дерев'яні вікна на металопластикові, справна й система опалення. Немає тут проблем із наповнюваністю класів, бо молодь залишається в селі, створюють сім'ї, будується.

Якщо заглибитися в історію, то лише додаю, що таку красуню-школу побудували за кошти Селищенського гранкар'єру.

Дбають про здоров'я мешканців

Справжнім осередком охорони здоров'я жителів Ясногірки є місцева амбулаторія загальної практики сімейної медицини КЗ «Сарненський районний ЦПМСД», якою завідує сімейний лікар Микола Сав'юк. Тут сумлінно трудяться 19 фахівців. Функціонують 16 кабінетів: акушерський, фізкабінет, лабораторія, щеплень, маніпуляційний та інші. Є також денний стаціонар на 10 ліжок.

«Медичні послуги надаємо майже 5 тисячам жителів селищної ради, - каже Микола Васильович. - Нікому не відмовляємо, бо за допомогою звертаються й мешканці з інших сіл. Захворювання в людей різні, найбільше скарг на головний біль, простудні недуги, гіпертонію. Ось і 22 вересня в заклад звернулися майже 50 чоловік. Діє також стоматологічний кабінет.

Хочу подякувати й відзначити зразкову працю фельдшера, старшої медсестри Любові Примак, акушерки Тетяни Томчук, медсестри Людмили Кравчук, санітарки Оксани Чміль, водія Петра Комара. Серед проблем - це необхідність придбання санітарного автомобіля та недостатність сімейних лікарів. Думаю, що їх вирішимо».

У «Берізці» малюкам тепло й затишно

На території сільської ради турбуються й про дошкільне виховання дітей. Хоча коштів не вистачає, але декілька груп діток у дошкільному навчальному закладі «Берізка» почуваються, як удома. Тут створили належні умови для їх повноцінного навчання та виховання. Гральний, музичний, спортивний зали, кольоровий телевізор, пральня, їдальня всередині приміщення, ігрові майданчики на подвір'ї дозволяють вихователям цікаво й змістовно проводити час із малюками. Затишно й охайно в спальних кімнатах, на ліжечках чиста білизна. Біля дитсадку є фруктовий сад, з якого для харчування дітлахів заготовляють яблука, груші, сливи, аличу й ін. Вражають озеленення кімнат, куточки для дітей у групах. Для енергозбереження замінили старі дерев'яні вікна та вхідні двері на металопластикові. Є й проблема. Треба перекрити дах, що в деяких місцях протікає. Її повинна вирішити сільська рада. За словами працівників, існує й черга на влаштування малюків у «Берізку».

Перлина Ясногірки

У жовтні минулого року знаменна подія відбулася в житті парафії Ясногірки. Архієпископ Сарненський і Поліський, владика Анатолій відвідав село й звершив чин освячення новозбудованого храму на честь Михайла архістратига та заклав моці у святий

престол. За його словами, Свято-Михайлівська церква - наче Христова наречена, на яку одягли фату й дали право називатися святою.

Довгий час тут не було церкви. Мешканці, щоб задовольнити духовні потреби, йшли в Селище, до якого п'ять кілометрів. Біля витоків заснування та будівництва нового храму, ініціатором важливої для односельців справи стала регент, керівник церковного хору Ніна Лехкобит. Багато зусиль, наполегливої праці доклала вона для зведення святині.

Ясногірка - сучасне село

За останні десятиліття воно значно змінило свій вигляд. З кожним роком збільшується кількість нових вулиць, будинків. З ініціативи сільського голови Миколи Примича у 2010 році тут відкрили лікарську амбулаторію. Варто відзначити, що у 2009-ому село брало участь в обласному конкурсі «Огляд населених пунктів» і було визнане найкращим в області з благоустрою. Є тут народні умільці, які з дерева виготовляють коробки та гребінки для збирання ягід. Шанують селяни народні традиції та звичаї. Найбільше відзначають християнські свята Різдво, Воскресіння Христове, Стрітєння, Трійцю, архістратига Михайла, Спас, Покрову й інші.

Михайло МАЛАФЕЙ.